

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 6. Videntes autem discipuli indignati sunt. v. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

fiat, & Agni Paschalis figura eo ipso die impletur, quo erat usitata.

O Domine præsta mihi hanc gratiam, ut tuam voluntatem non ignarus ut isti, sed sciens volensque impleam, nempe voluntatem tuam sanctam, beneplacentem, non autem solum permittentem: non tendam alio, quam quo tuus sanctus Spiritus ducit, non quo mea me passio seducit.

§. 4. *Cum autem Iesus esset in domo Simonis leprosi. v. 6.*

En Christus Dominus & bonos & malos visitat, hos ad convertendum illos ad confortandum verbo & exemplo suo; etiam manducat cum bonis & malis, cum sanis & infirmis, neminem respuendo, qui omnes venerat salvos facere, ut omnes se se convertere possent, occasionem parabat.

Mi Jesu exemplo tuo neminem spernam, ut, si possibile est, omnes lucrifaciam, ad te malos convertendo, & bonos confortando & verbis & exemplo edificando.

§. 5. *Accessit ad eum mulier habens alabastrum. v. 7.*

Cum Iesus esset in domo Simonis leprosi, sive peccatoris sive justii accessit ad eum melior persona quæ perfectius recreabat Christum, & in signum conversionis, amoris, recognitionis gratiæ gratis datæ, & satisfactionis offerbat unguenta pretiosa, & hæc non iam super pedes, sed super caput. Jesu effudit, ei se & omnia sua totaliter per hoc factum resignat.

O Domine da etiam gratiam mihi peccatori, qui in domo peccatoris scilicet in hoc maligno mundo dego, laqueis pleno, in quo ad peccandum occasiones sunt infinitæ ut conversus ad te semel & perfecte, uti hæc mulier, me tibi toto corde offerendo, virtutes emendatæ vitæ effundam cunctis diebus vitæ meæ super caput tuum, ut videntes meam emendationem glorificent patrem qui in Cælis est, & ego cum hac muliere in odore suavitatis curram viam mandatorum tuorum.

§. 6. *Videntes autem discipuli indignati sunt. v. 8.*

Adhuc peccatores discipuli indignati sunt, quod vel illa te tangeret, mi Jesu tam mundum tamque innocentem, ignorantes ejus sanctitatem, vel invidentes quod illa magis honoraret; vel indignati sunt quod tam abunde pretiosum illud unguentum effunderet in te, idque ex eo quod adhuc tenaces erant & avari, non intelligentes nec comprehendentes cui? tanto scilicet Regi terræ & Cælorum? & quo ex amore & affectu illa effunderet, in gratiarum scilicet actionem gratiæ datæ, conversionis, penitentis & satisfactionis.

DA mihi Iesu, ut licet peccatores mundi indignentur super me, si fors Ecclesijs bene fecero, si eleemosynas pro nomine tuo siue spirituales siue temporales dedero, ut non terrear, sed pergam audacter in opere tam à te commendato, non enim intelligunt gratiam tuam, quam mihi peccatori præstitisti, me vocando ad penitentiam, nec bona & spem in quibus me constituisti.

§. 7. Dicentes ut quid perditio hæc? v. 8.

Cur perditio? o Apostolitan Eleemosyna perditio: bonum opus est, non perditio? audistis quandoque: sicut aqua exinguit ignem, ita eleemosyna exinguit peccatum. Hæc mulier vel plena est peccatis, & vult ea delere, ideoque venit supplex ad me, juxta meam doctrinam; *venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis*, provolvit se & confitetur peccata sua publicè, & sicut publicè peccavit, ita & publicè penitentiam facit, & in satisfactionem peccatorum offert Eleemosynam Prophetæ magno, unguentum pretiosum effundendo super caput meum; & tu dicis, ut quid perditio? vel certe hæc mulier cupit esse grata in me benefactorem Dominum & Deum suum, & pretiosissimum quod habet, quodammodo sanctificat mihi, *an oculus vester malus est, quia illa bona est: amulamini charismata meliora.*

O Si tu idem faceres quicumque discipulus Christi esse vis, quam salubre tibi foret! ut idem faciam semper & ubique, te, Domine Iesu, supplex rogo, atque ut id mihi concedatur, rogo iterum per intercessionem huius sanctæ mulieris, sicuti per mansuetudinem David te invocandum Psalmus admonuit.

§. 8. Potuis enim istud venundari multo & dari pauperibus. v. 9.

Cur pauperibus & non Deo? cum quidquid pauperibus sit, propter Deum oporteat dari! Et gone propter quem datur omne quod recte datur, ipsimet non recte datur? pessima est ista sapientia. *Dicis, propter ipsum debuit hoc unguentum effundi per hanc mulierem?* erras discipule quisquis es, si non errore scientiæ, saltem errore invidiæ aut avaritiæ: aut non credis Iesum Deum tuum aut non amas, fors ore dicis, corde non dicis, qui in effectu negas, nec amare te probas, qui recusas Iesu Salvatore tuo bene fieri, & in hoc scandalizaris. Apage hinc livens & malum cor.

Non sentiam nec faciam ego sic, mi Iesu; sed & tibi & pro te omnibus serviam; & ex nunc servire propono, benefaciam & benefacere constituo, dum spiritus hos regit artus, ut tu per me benedicaris semper.

§. 9. Sci-